



# ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET  
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 20. SZÁM, 2009. MÁJ. 17.

## Kedves Testvéreim!

Ha lenne most alkalom arra, hogy végigkérdezzek minden Testvért, hogy éppen most az aktuális helyzetében melyik a legkedvesebb zsolttára vagy dicsérete, a legtöbbben nem is egy éneket mondanának, hanem rögtön többet – mind kedves valami miatt. Ehhez fontos esemény kapcsolódik, ebből útmutatást kaptam, ebben az énekben vigaszt találtam, eb-

olyan csodálatos, amikor ez az Istendicsőítés ott van a hívő ember mindennapjaiban is. Amikor egész lényével éneken imádkozik.

Feltűnő, hogy a Jelenések könyve is milyen gazdag imádságokban – az egész könyvben szám szerint hússzor fordul át a szöveg az Istent és a Bárányt dicsőítő imába. Az egész könyv át van szöve dicsőítésekkel, könyörgésekkel, hála-imákkal, énekek és hárfahangok kísérik,

*És láttam valami üvegtengerfélét, amely tüzzel  
volt vegyítve, és láttam azokat, akik legyőzték a fenevadat, annak  
képmását és nevének számát, amint az üvegtengernél álltak az Isten hárfáival,  
és énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét: „Nagyok  
és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a te  
utaid, népek királya: ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet,  
hiszen egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak  
előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid”.*

*Jel. 15,2-4*

ben az énekben az az ujjongó öröm és hála van, amit én is megéreztem, amikor Isten kimentett valamilyen nagy veszedelemből, vagy egyszerűen csak sokatmondó számomra az ének szövege és tetszik a dallama. Olyan szép, amikor Isten népe énekel, mert ilyenkor különösen mélyen imádkozik. Énekléskor együtt van az értelem, a szív, a torok, az izmok, és az ember mindenével énekel, a belsejéből ad valamit Istennek. És

díszítik az események menetét. A mai Ige is egy csodálatos mennyei istentiszteletre hív bennünket. A vég előtti legutolsó szakasz zajlik a mennyben. A hét angyal kiönteni készül már a harag hét csészéjét. Ezzel a hét utolsó csapással jön el a vég. Így viszi majd teljességre a hét angyal az Isten büntető haragja miatt támadt ítéletet. Minden bűn, ami egyáltalán a kozmoszban történt, megkapja az ő teljes ellenjuttatását.

Mielőtt azonban az angyalok elkezdenék Istentől kijelölt feladatuk teljesítését, a látnok szeme elé új kép tárul. János látja az Isten trónja előtt lévő üvegtengeren állni azokat, akik legyőzték a fenevadat, annak képmását és nevének számát (2b), és hűek maradtak az Istenhez és a Bárányhoz. Miben áll ez a győzelem és hűség?

A Jelenések könyvével nagyjából egy időben született egy jellemzés a keresztyénekről, amit egy athéni szónok, Aristades írt Hadrianus császárnak. Ő ilyenek látta a keresztyéneket: „*A keresztyének ismerik Istent és hisznek benne. Megbékítik és barátainká teszik azokat, akik elnyomják őket, jót tesznek ellenségeikkel. Asszonyaik tökéletesen tiszták, leányaik szerények, férfiak tartózkodnak a törvénytelen házasságtól és minden tisztátalanságtól. Ha valamelyiküknek rabszolgái vannak, irántuk tanúsított szeretetével ráveszi őket, hogy keresztyénné legyenek, s ha azok lesznek, válogatás nélkül testvérnek szólítják őket... Szeretik egymást. Különösen segítik az özvegyeket meg az árvákat. Akinek van, zúgolódás nélkül ad annak, akinek nincsen. Ha idegent látnak, lakásukba fogadják, és úgy örülnek neki, mint igazi testvérnek... Ha valaki szegény és szűkölködő közöttük, s nincs fölös élelmiszerük, akkor két-három napig böjtölnek, hogy a szűkölködőt elláthassák a szükséges élelemmel. Lelkiismeretesen engedelmeskednek Messiásuk parancsolatainak. Minden reggel és minden órában hálát adnak Istennek és dicsőítik Őt irántuk való jóságáért... Miattuk árad ki minden szépség, ami*

*csak van a világon. Jócselekedeteiket azonban nem harsogják a tömegek fülébe, hanem ügyelnek arra, hogy senki se tudjon azokról. Így igyekeznek igazakká válni... Valóban új nép ez, és van bennük valami isteni.”*

Ez az új ember, az igazán krisztusi ember megvalósítása a feladata minden magát keresztyénnek valló embernek. Ez azonban nem lehetséges úgy, hogy ráneveljük magunkat vagy egymást, sem úgy, hogy begyakoroljuk. Annyira új, annyira más, annyira idegen a krisztusi ember, hogy csak felülről való lehet. Azáltal születik meg, hogy Jézust elfogadjuk, és kitartunk mellette.

A győztesekre pedig Isten ígéretének beteljesedése és az örök élet vár. Akik ugyanis megharcolták a nemes harcot a fenevaddal és a prófétájával, és e harcban helytállottak, nem engedtek a kísértésnek, hanem mindvégig hűséget tanúsítottak, leküzdötték a bálványimádás kísértését, azok most istentiszteleti hangszeren, az Isten hárfáinak kíséretével dicsőítő éneket énekelnek, „*Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét.*” (3a).

Miről szól ez az ének, és miért pont Mózes és a Bárány énekét éneklik a győztesek? Mózes hálaéneke egy gyönyörű hosszú himnusz (2Móz 15,1-21) Isten nagyságáról, Isten szabadításáról, arról, hogy hogyan hozta ki az Ő népét a rabszolgaságból, hogyan vezette át őket a halálukat jelenthető Vörös-tengeren, milyen nagy az Úr, hogy szereti a népet, pedig nem érdemli meg az Ő népe, és milyen nagy szabadítást készített.

A Bárány éneke pedig ugyanerről szól,

csak kozmikus méretekben. Néhány sort olvashatunk belőle a Jelenések könyvének elején (Jel 5,12), ahol a mennyei seregek azt éneklik: „*Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!*”, mert megöletett – helyettünk. Azért halt meg bűn nélkül, hogy nekünk ne kelljen a bűneink igazságos ítéletét elszenvednünk. A kereszten lefegyverezte a fejedelemségeket és hatalmasságokat, diadalt aratott rajtuk, és feltámadásával mint utolsó ellenségünket legyőzte a halált. Ilyen nagy szabadítást szerzett a Bárány a kereszten, amikor kiszabadított minket a bűnnek, a halálnak, a kárhozatnak, az értelmetlen életnek a rabságából, és felszabadított az Isten gyermekeinek szabadságára. Erről a szabadításról szól Mózes és a Bárány éneke. Illetve egészen pontosan a szabadító Krisztusról szól. Nem két énekről, hanem egy és ugyanazon énekről van ugyanis szó. A Mózes általi megszabadítás egyúttal a páskabárány általi szabadítás volt. A második Mózes várása, aki eljön, hogy Isten népét tökéletesen megszabadítsa, a zsidóságban élő volt készítve. A Sás-tengeren való átvonulás úgy volt érvényben, mint a messiási szabadítás előábrázolása. Izraelnek a fáraó volt a sárkány; az újszövetségi Isten népének pedig az Antikrisztus, akiről a Jelenések könyvének 13. fejezete ír. Ahogyan Mózesnél is csak azok menekülhettek meg, akik bekenték az ajtófélfát a páskabárány vérével, Jézusnál is csak azok menekülhetnek meg, akik meglátják és komolyan veszik Isten sza-

badítását, és engedik, hogy ezáltal megváltozzon az életük. Nem menekül meg tehát mindenki. Akik azonban a Jézusba vetett hitük és a Hozzá való hűségük által megmenekülnek, megtapasztalják azt, amiről Ézsaiás próféta ír az ismert Igében: „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg. Mert én, az Úr, vagyok a te Istened, Izrael Szentje, a te szabadítód!*” (Ézs. 43,1b-3a)

A megszabadított emberrel Isten csodákat láttat, csodálatos, emberfeletti módon vezet, és valósággá válik az életében az, amit Pál apostol is mondott: „*élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.*” (Gal 2,20) Ez az élet pedig örök életet szül. Akik nem csábulnak el, akiket senki és semmi nem tud rászedni a fenevad imádatára, annak az imádatára, akinek a száma hatszázhatvanhat (Jel 13,18), annak a neve be van írva a megöletett Bárány életkönyvébe (Jel 13,8). És akik már itt éneklik a Bárány énekét, akik már itt átéljük azt a szabadítást, amit Jézus szerzett a Benne hívőknek, és ragaszkodunk hozzá minden körülmények között, azoknak szól Isten ígérete: Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya. (Jn 12,26).

**Amen**

(Elhangzott 2009. május 10-én)

## RADNÓTI-EMLÉKEST



*Hétfőn, május 11-én, Radnóti Miklós születésének 100. évfordulója alkalmából emlékestre került sor. Az emlékest szervezői között voltak a prágai*

*Károly Egyetem Bölcsészka Szláv és Kelet-európai Nyelvek Intézetének Közép-európai stúdiómozgalmak szakcsoportja, a Cseh- és Morvaország Magyarok Szövetségének prágai alapszervezete és az Igllice Egylet Honismereti Iskolája.*

A közel egyórás kellemes kis előadás alapját Radnóti eklogái alkották, az „Erőltetett menet”-tel és egy kis zenei hangulatfestéssel színesítve. A versmondók széles palettáján szinte mindegyik korosztály képviseltette magát. A rendezvény iránt nagy volt az érdeklődés, a terem csordultig telt, a későn érkezőknek már csak az állószektorban maradt helyük. A teljességhez hozzátartozik,

hogy megemlítsük, a bevezetőt Grendel Lajos író mondta, és az összhatást Lőrincz Zsuzsa festőművész, a témát érintő grafikus alkotásaiból készített kiállítás emelte.

Az előadók szavalaiból *rongyosan és kopaszon, horkolva repültek a foglyok, többnyire Szerbia vak tetejéről és pár láger „meghitt idilljéből”* a bűvő otthoni tájra. Arra a kérdésre, hogy a nézőtérén *értették-e a hexametert* is, csak az előadás végén kaphattak választ. De addig még párszor beborult a színpadon, és *a bombák zuhanni vágytak*. Szerencsére a székek elég távol voltak. Persze nem mindenki volt ilyen szerencsés, Garcia Lorcát eltalálta, mert közben kiderült, hogy meghalt. Bár vele talán nem a bomba végzett. Talán *tarkólövés? Ach, der springt NICHT noch auf* (azaz ő már nem mondja el senkinek *szerelem rejtett csillagrendszerét, mert már fű fölötté a förtelmes halál*).

Mindenestre a versek komor hangulata mindenkit magával ragadott, azt is, aki először hallotta őket, és azt is, aki már



*Radnóti emlékest a Nemzetiségek házában*

ezerszer szavalta el otthon a kádban, a tükör előtt. Noha *gépen nem szálltunk fölébe*, és a *hitvesnek sem írtunk levelet*, bár megérdemelte volna, hogy elmondjuk neki, mit érzünk, amikor dolgozunk, s óvó tekintetét érezzük kezünk

felett. De mindent egybevetve, kellemes előadásnak sikeredett.

-tibi-

(A szerző a Cseh Tudományos Akadémia Fizikai Intézetének kutatója)

## EGYHÁZUNK PÜSPÖKÉVEL BESZÉLGETTÜNK

*Egyházunk, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke, Ft. Fazekas László egy egyházi konferencia kapcsán Prágában tartózkodott a hétvégén. Szombaton, május 16-án személyesen találkozott és beszélgetett gyülekezetünk presbitériumával. A gyülekezet lelkészével kapcsolatos beszélgetésen Nt. Géresi Róbert püspökhelyettes is jelen volt.*

**„A Zsinati Tanács Bodnár Noémi áthelyezéséről a következő ülésén fog határozni. A Zsinati Tanács megkéri Churáček Alenát, hogy a nyár folyamán lássa el a prágai missziói gyülekezetben végzett szolgálatokat. A Zsinati Tanács a Kálvinista Szemlében meghirdeti a prágai missziói gyülekezet lelképásztori állását. Az üresedésben levő állásról a Generális Konventen keresztül tájékoztatja a Kárpát-medencei református egyházakat.”** – kezdte a beszélgetést Ft. Fazekas László a Zsinati Tanács határozatának (ZST-36/2009) felolvasásával. Az ezt követő beszélgetés során bővebben kifejtette a lehetőségeket, amelyek a Zsinati Tanács döntésével kapcsolatban elhangzottak. Ezek között szerepelt

Szentandrás Virág másodéves prágai teológus szolgálati lehetősége is. Ő azonban csak 2010 szeptemberében tudna belépni a szolgálatba (ösztöndíjat nyert külföldön). A lehetőségek között szerepelt Tóbiás Attila korábbi lelkész is, aki a Zsinati Tanács jóváhagyásával és a lelkészképzés vizsgái letételével folytathatna szolgálatot a gyülekezetben.

A beszélgetésen is jelenlevő Churáček Alena jelezte, hogy a Zsinat kérését elfogadja, lelkészi fizetés nélkül is vállalja a nyári szolgálatot a gyülekezetben és amennyiben a pályázati kiírásra nem akadna jelentkező, honosíttatja Sárospataki Református Teológiai Akadémián szerzett diplomáját és aláveti magát az egyházi bíróság vizsgálatának (Alena elvált, ezért van szükség erre a vizsgálatra.)

A beszélgetésen szó volt a gyülekezet jövőjét érintő kérdésekről. Nt. Géresi Róbert javasolta egy, a gyülekezettel párhuzamosan működő polgári társulás megalapítását, amely jogi státuszt nyerhet, és így a gyülekezetnek bevételekhez juthatna (pl. az 1%-os adóból). Sajnos egyelőre nincs jogi megoldás arra, hogy a Prágai Református Missziós Gyülekezet jogi státuszt szerezzen.

-paulus-

## GYÜLEKEZETI ALKALMAK



### Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

**Énekkari próbák:** Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. ([korus@refnet.cz](mailto:korus@refnet.cz))

## GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL



– Egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László egy egyházi konferencia kapcsán Prágában tartózkodott a hétvégén. Szombaton, május 16-án személyesen találkozott és beszélgetett gyülekezetünk presbitériumával. A gyülekezet lelkészével kapcsolatos beszélgetésen Nt. Géresi Róbert püspökhelyettes is jelen volt. A beszélgetés rövid összefoglalója a hetilap 5. oldalán található.

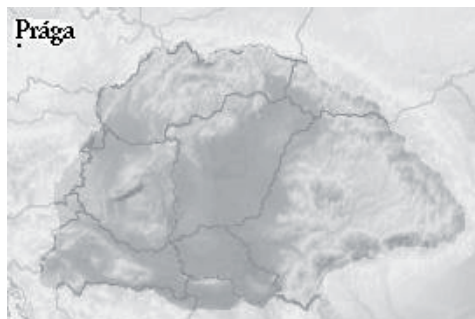
– „Krisztus a jövő, együtt követjük Őt!” Ez a fő üzenete annak a napnak, amikor Kárpát-medencei református egyházaink összetartozásunkat közös egyházalkotmány elfogadásával készülnek kifejezni. Az Alkotmányozó Zsinat 2009. május 22-én, pénteken Debrecen-

ben ül össze. Az új egyházalkotmányt és a Magyar Református Egyház megalakulását a Debreceni Református Nagytemplom előtt hirdetik ki. A világszerte szétszórtságban élő magyar reformátusság számára a május 22-i debreceni Alkotmányozó Zsinat a hálaadás ünnepe lesz, amit úrvacsorai közösség tesz teljessé. Ünnepelejünk együtt Debrecenben május 22-én!

Ez áll Dr. Bölskei Gusztáv püspök (MRE) és Dr. Imre Sándor főgondnok körlevelében, melyben az ünneplést megelőző bűnbánatra szólítja fel a Kárpát-medence reformátusságát.

**A május 22-i alkalmon a gyülekezetünket a Mille Do(re)mi, a gyülekezet kórusa fogja képviselni.** Legyen áldás szolgálatukon és adja Isten, hogy a szolgálaton kívül ez az alkalom a kórus megerősödését is szolgálja. Fontos megemlíteni, hogy a **Mille Do(re)mi tagjai között katolikus hitvallásúak is vannak.**

## PARADOX...



### ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): [uzenet@refnet.cz](mailto:uzenet@refnet.cz)

**Banki kapcsolat:** 7190131205/4000, Számlanév: Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP